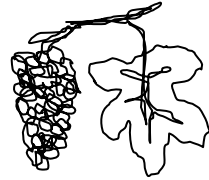


*“Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők,
Aki bennem marad és én őbenne,
az bő termést hoz.” (Jn 15, 5.)*



SZŐLŐVESSZŐK

XVI. évf. 5. szám
2021. július 22.

A Dunaalmási Római Katolikus Egyházközség lapja
Szerkesztő: Szuly László, tel.: 06-34-450-222, mobil: 06-30-500-45-30
e-mail: szulylaci@gmail.com

Lelkipásztor: **Kovács Csaba Albert** esperes plébános mobil: 06-30-221-44-03
Plébánia hivatal: Tata, Bartók Béla u. 1. tel.: 06-34-380-019

PÁLYÁZATI JÓ HÍR 2.

Áprilisban a templom nyílászáróinak cseréjére 4.000.000-Ft pályázati pénzt nyertünk. Most egy másik pályázaton 5 milliót nyertünk a temetői utak rendbetételére. Már csak az a jó hír várat magára, hogy megírhasam: megérkezett a pénz a bankszámlánkra. Mert még az előző összeget sem kaptuk meg.

Belegondoltam abba, hogy ha '48-ban nem államosítják az Egyház javait, akkor azok hasznából kigazdálkodhattuk volna a felújítás költségeit a 73 év alatt. Nem lennének kiszolgáltatva idegenek döntéseinek.

KATASZTRÓFA

Árvíz sújtja Nyugat-Európát. Halottak, eltűnt emberek, összedőltek házak tönkrement otthonok és életek. Intézmények és önkéntesek sokasága siet a károsultak megsegítésére. De olyan vélemények is keringenek a világhálón, hogy lám ez Isten csapása a bűnös Nyugat megbüntetésére. Mintha örülnének annak, hogy „ítéletidő” tombol itt is, ott is. A Bibliára hivatkoznak: Szodomát és Gomorrát emlegetik, meg a vízözönt.

Nincs igazolva, hogy csak azok szenvednek kárt, akik felelősek a klímaváltozásért, a rossz politikai döntésekért, a hamis tanokért. Valószínűbbnek tartom, hogy igen sok ártatlan ember szenved a katasztrófák miatt.

Az igazi katasztrófa pedig az, hogy sokan még mindig ószövetségi alapon gondolkodnak. Pedig 2000 éve már, hogy Jézus megmutatta nekünk Isten igazi arcát.

Isten nem könyörtelen bíró, hanem nagyirgalmú és hosszan tűró Apa. Az ószövetségi ember úgy gondolta, hogy a betegség, a szenvedés, a szerencsétlenség mind Isten büntetése a bűnösök számára. Ha nem látszik valaki bűne, akkor azt mondják: biztosan a szülei bűne miatt szerencsétlen az illető. Még a tanítványai is ezt kérdezik Jézustól: „Mester, ki vétkezett, ez, vagy a szülei, hogy vakon született?” Jézus válasza: „Sem ez nem vétkezett, sem a szülei.” (Jn 9, 2-3.)

Jézus szerint tehát nem büntetés a szerencsétlenség, de figyelmeztető jel lehet. „Néhányan hírt hoztak neki azokról a galileaiakról, akiknek áldozatbemutatók közben vérént ontotta Pilátus. Ő ezt a megjegyzést fűzte hozzá: „Azt gondoljátok, hogy ezek a galileaiak bűnösebben voltak a többi galileainál, hogy így jártak? Nem. De azt mondom nektek: Ha meg nem tértek, éppen úgy elvesztek mindnyájan. Vagy azt gondoljátok, hogy az a tizennyolc, akire Siloéban rádőlt a torony és megölte őket, vétkesebbek voltak a többi Jeruzsálemben élő embernél? Nem. De azt mondom nektek: Ha meg nem tértek, éppen úgy elvesztek mindnyájan.” (Lk 13, 1-5.)

JÉZUS CÉLJA

„Az Emberfia azért jött, hogy megmentse, ami elveszett.” (Mt 18, 11.)

„Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket.” (Mt 9, 13.)

„Én azért jöttem, hogy életük legyen és bőségben legyen.” (Jn 10, 10.)

Péter apostol így fogalmaz: „Az Úr nem kívánja senkinek a vesztét, hanem hogy mindenki bűnbánatra térjen.” (2Pét 3, 9.)

Pál apostol ezt írja: „Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön.” (1Tim 2, 4.)

ÓVATOSAN A BIBLIAI IDÉZETEKSEL!

Amikor a Sátán megkísérli Jézust, a Mester mindig bibliai idézetre hivatkozik. Így kezdi: „Írva van, ...”. Igen ám, de a Sátán is idézi ugyanazt az Írást. Ő is így kezdi: „Írva van, ...”. (Mt 4, 1-11.)

Később az írástudók és farizeusok akarják törbe csalni Jézust. Elébe állítva egy házasságtörő asszonyt idézik neki az Írást: „Mózes azt parancsolta a törvényben, hogy az ilyent meg kell kövezni. Te mit mondasz?” Jézus pedig azt mondja, hogy „aki bűn nélkül van közületek, az vesse rá az első követ!” (Jn 8, 1-11.)

Nem azt mondja, hogy az Ószövetség rossz, hanem azt mondja, hogy azt kell választani, ami a szeretetet szolgálja. A szeretet parancsa fölülírja a többi.

ISTEN MALMAI LASSAN ÓRÖLNEK

Amikor a tanítványok fölháborodtak azon, hogy a szamaritánusok nem fogadták be őket, így fordultak Jézushoz: „Uram, hívjuk le rájuk az istennyilát, hogy föleméssze őket?” Jézus azonban megfeddte őket: „Nem tudjátok, milyen lelkiület van bennetek. Az Emberfia nem azért jött, hogy lelkeket pusztítson, hanem hogy megmenten.” (Lk 9, 51-56.)

Jézus a konkolyról szóló példabeszéddel szemlélteti, hogy az Isten hosszan tűrő, nem csap oda azonnal. A szolgák szívesen mennének azonnal kiszedni a konkolyt, de a gazda leinti őket: „*Ne gyomláljátok ki a konkolyt, nehogy azzal együtt a búzát is kitépjétek. Hagyjátok, hadd nőjön fel mind a kettő az aratásig.*” (Mt 13, 24-43.) Azaz egy ideig együtt van ezen a világon a jóság és a gonoszság.

Isten irgalmas: „*Fölkelti napját jókra és gonoszokra, esőt ad igazaknak és bűnösöknek.*” (Mt 5, 45.)

Jézus az elhamarkodott ítélkezéstől is vissza akar tartani minket. „*Mit nézed a szálkát felebarátod szemében, a magad szemében pedig nem veszed észre a gerendát? Vagy hogyan mondhatod felebarátodnak: Hadd vegyem ki a szemedből a szálkát! – holott tulajdon szemedben gerenda van? Képmutató! Vesd ki előbb a magad szeméből a gerendát, akkor majd elég tisztán látsz ahhoz, hogy kivehesd a szálkát felebarátod szeméből.*” (Mt 78, 3-5.)

TÖRTÉNELMI PÉLDÁK

Hitler gyilkos eszméit nem söpörte el azonnal az Úr a föld színéről. Sőt! Úgy tűnik, mintha óvta volna a Führert, mert az ellene kitervelt merényletek sorra csődöt mondtak. Hitler műve szemléletes példája annak, hogy a tömegeket milyen könnyű megtéveszteni, félrevezetni, belerángatni egy gyilkos háborúba. Hasonló volt a helyzet Sztálinnal is. Idővel azonban mindkét Birodalom összeomlott.

De idézhetjük a francia forradalmat is. Mi történt a szép eszmék árnyékában? A SZABADSÁG jegyében elvették sokak szabadságát. Az EGYENLŐSÉG nevében fosztották meg jogaiktól és életüktől azokat, akik másak voltak, mint ők. A TESTVÉRISÉG nevében gyilkolásták saját nemzettársaikat.

A nációk pedig férfias bátorságnak éppen nem nevezhető módon támadtak fegyverrel az ártatlan és fegyvertelen emberekre, nőkre és gyermekekre is.

Isten nem csapott le azonnal. Ártatlanok millióinak halála után változott csak meg a helyzet.

Napjainkban is gyilkos eszmék terjednek. Sok-sok ártatlan embernek okoznak szenvedést. És úgy tűnik, Isten most sem csap oda azonnal.

FOGAS KÉRDÉS

A fogas kérdés nem a ruhaakasztóról szól, és nem is a balatoni sült halról. Olyan kérdés, amivel bele lehet marni valakibe. De inkább nevezzük az ilyet **FOGÓS** kérdésnek, amivel valakit **SZAVÁN LEHET FOGNI**, azaz számon kérni tőle korábbi ígéreteit.

A kérdés pedig ez: **hogyan engedheti meg Isten az ártatlanok milliónak szenvedését, noha azt ígérte, hogy mindenkit szeret, nem kívánja senki vesztét???**

A **FOGÓS** kérdés arra is jó, hogy **BEFOGJA** valakinek a száját, ne mondjon több butaságot. Bevallom, én nem tudom, hogyan fogja Isten kárpótolni az ártatlanok szenvedését. De hiszem, hogy Ő tudja! Ám ez nem fölmentés számomra! Minden tőlem telhető meg kell tennem a szenvedések enyhítésére.

MIT TEHETÜNK ?

Ne örüljünk mások kárán! Inkább segítsünk a bajba jutottakon! A szeretet parancsa vezesse tetteinket!

Ne ítéljünk elhamarkodottan! De ne is hagyjuk megtéveszteni magunkat holmi divatos eszmék által! Itt eszembe jut Schubert dala: „A Pisztráng”. A vers lényege az, hogy amíg tiszta a folyó vize, a horgász nem tudja megfogni a pisztrángot, mert látja őt a hal. De a horgász nagy ravaszul fölkavarja az iszapot, és a zavarosban már sikerül elkapnia a halat. A vers végső kérdése: Miért az nyer, aki csal?

Ma is sokan igyekeznek zavart kelteni, hogy aztán a zavarosban halászva kifoghassák maguknak a nagy halat.

NAGYSZÜLŐK ÉS IDŐSEK ELSŐ VILÁGNAPJA

Kedves Nagyszülők, idős Testvérek! Tényleg gyertek jövő vasárnap (szombaton) és hozzátok gyermekeiteket, unokáitokat. Ünnepeljük együtt a Ferenc pápa által létrehozott Nagyszülők és Idősek első Világnapját. Albert atya

„*Az idősek arra emlékeztetnek minket, hogy az öregség ajándék, és hogy a nagyszülők a nemzedékeket összekötő láncszem, hogy átadják a fiataloknak az élet és a hit tapasztalatait. A nagyszülőkről olykor elfeledkeznek, mi pedig elfelejtjük a gyökerek megőrzésének és továbbadásának gazdagságát. Elhatároztam, hogy megalapítom a Nagyszülők és Idősek Világnapját, amelyet az egész egyházban minden évben július negyedik vasárnapján tartunk, közel Szent Joachim és Szent Anna, Jézus „nagyszülei” liturgikus emléknapjához (ami július 26-án esedékes). Fontos, hogy a nagyszülők találkozzanak az unokákkal, és az unokák találkozzanak a nagyszülőkkel, mert ahogy Joel próféta mondja, a nagyszülők unokáik előtt fognak álmodni, nagy kívánságaik lesznek, a fiatalok pedig erőt merítenek a nagyszülőkből, profetizálva haladnak előre.*” (Ferenc pápa)

Ez alkalomra ezt a verset találtam: Várnai Zseni: **NEM VOLT HIÁBA SEMMI SEM!**

Nem volt hiába semmi sem, igaz, kicsit fáradt vagyok,
acélkerék is megkopik, hogyha szüntelen csak forog.
Kopik, kopik, de fényesül, nem fogja be a rozsdá sem,
csiszolja minden mozdulat, s forog, forog ezüstösen.

Nem siratom tűnt éveim, hiszen az idő úgysem áll,
csak aki meddőségben élt, azé a vénség, rút halál.
Szánom az ingyenc élvezőt, csömörnél mása nem marad,
koldus az, ki mit sem áldozott, s nem gyűjtött mást, csak aranyat.

Nem volt hiába semmi sem, bár néhanap békétlenül
lázongtam, hisz nem tudtam én, hogy ürmöm mézzé édesül.
Sokat fizettem? Nem tudom, hiszen mindennek ára van ...
Ezerszer újra kezdeném alázatosan, boldogan.